

Aprendre a servir al Raval

Al Raval de Barcelona hi ha diversos centres d'activitats que ajuden als joves. Un d'aquests és Braval, que aquest mes de juliol desenvolupa tres programes per a infants i joves de 7 a 17 anys, de 30 països.

19/07/2015

Desenes de joves es mouen entre les aules i sales de l'entitat, al carrer de la Cera del Raval. El grup més nombrós és el del Casal d'Estiu, on hi ha 100 infants d'entre 7 i 14 anys,

dividits en tres grups. Mentre uns fan robòtica, altres fan anglès ("amb el millor professor d'anglès que hi ha", un catedràtic jubilat, comenta el director, en Joan Pau Garrido) i un tercer grup completa els deures d'estiu de l'escola amb algun voluntari que els ajuda a resoldre els dubtes.

El segon programa és el Combinat d'Estiu, on hi participen 17 joves d'entre els 15 i els 17 anys. La seva tasca és "aprendre a servir". Què significa això? Què fan aquests joves? Sant Josepmaria va dir que "per servir, servir", i per tant els nois ajuden els altres, arribant els primers per obrir les portes i els llums i mirar que tot estigui a punt. A més, també preparen el dinar per als voluntaris (n'hi ha uns 60), organitzen l'esport dels petits, preparen la festa dels pares, activitats culturals, tertúlies,

excursions, música (s'ha creat un grup *veusdelraval.tk*).

Aquesta activitat continua al final del juliol amb un altre programa, una convivència a una casa de la Vall d'Aran que cedeix un voluntari, on els 17 nois ho preparen tot: es fan els llits, cuinen, renten la roba, etc. Hi ha moltes excursions. "Aquest programa dóna moltes satisfaccions, tant als qui estem a Braval com als voluntaris", assegura en Joan Pau Garrido. Passa pel passadís el responsable del Combinat d'Estiu, l'Edu Serrabou: "Aquí els ensenyem la responsabilitat i seguim un pla adequat a la seva edat", diu.

Puja les escales en Felipe Zhang, nascut a Shanghai, voluntari del Casal d'Estiu. Al setembre anirà a la universitat a estudiar gestió empresarial. Parla català, castellà i —suposo— el xinès de Shanghai. "Estic

aquí perquè m'agrada la causa d'educar per a servir els altres".

M'acompanya en Chavie (és un cognom filipí), un entrenador de bàsquet, i passem pel davant del tauló d'anuncis. Llegeixo els objectius educatius de cada dia: generositat, ordre, ser bons companys, fortalesa, obediència, servei, aprofitament del temps... En Chavie m'explica que aquest any han guanyat la Lliga Escolar amb el grup de 10 a 13 anys. "Al principi costa una mica la disciplina i aconseguir comunicar-se entre ells, ja que tots volen la pilota, però després veuen que els bons resultats arriben si tenim aquestes dues pautes: disciplina i bona comunicació".

També m'he trobat l'Andy, bolivià, que fa de voluntari i a qui li agrada "seguir un procés amb el noi i ajudar-lo a comportar-se bé". Un altre voluntari, format a Braval, és en

Washington, equatorià. Darrerament ja no participava en les activitats però li va fer gràcia que li proposessin ser voluntari: “Em sembla que he de tornar a la gent de Braval el que m'han ensenyat a mi”.

A dos quarts de sis de la tarda, un grup de gent molt diferent esperava al carrer. “Són els pares que han vingut a buscar els fills”, em va dir en Chavie. Entre ells hi havia un africà molt robust, amb un nadó que es queixava de l'aigua que queia d'un balcó on regaven les plantes; estava amoïnat. Un altre pare, filipí, només em responia que sí a tot. Una mare de tres fills, la Patrícia, és nascuda a Barcelona “Porto els meus fills aquí perquè a Braval hi ha gent molt bona i de tota confiança, que ens ajuden en l'educació dels fills. A més em soluciona el problema d'on portar els fills a l'estiu”, m'explicà. I el teu marit, què hi diu? “Ell és militar i ara està a l'Afganistan i no tornarà fins el

desembre. Parlem amb ell sovint per Skype i per telèfon".

Amb els pares hi ha un voluntari de Roma, en Francesco, que ha iniciat una empresa a Barcelona després de fer el màster de l'IESE. Quan parla dels nois adolescents diu que entre la seva generació (tindrà uns 35 anys) i la d'ara hi ha un abisme, a causa d'Internet. "Miro de comunicar als nois els valors que tinc, però crec que Internet dificulta molt interactuar personalment, i els costa concentrar-se: és un autèntic repte".

El director em presenta un "voluntari especial", el mossèn Pedro, que ha vingut de Pamplona, on viu, per fer de sacerdot-voluntari a Braval. Puja i baixa les escales amb agilitat i no li pesa la sotana.

Quan me'n vaig de Braval encara queda algun pare que espera, mentre els voluntaris berenen. Braval és un bullici de gent que puja i baixa les

estretes escales i va d'una aula a l'altra, de la sala de jocs a l'oratori o de preparar el menjar a posar en ordre l'equip d'esports. Un ambient molt bonic. I amb molta alegria.

Algunes dades de l'entitat

Braval és un projecte de solidaritat que comença el 1998 i es consolida el 2002 en ocasió del centenari del naixement de Sant Josepmaria Escrivà. És una de les iniciatives de solidaritat que es promouen en el barri del Raval de Barcelona al voltant de l'església de Montalegre, d'ençà que el 1967 va ser confiada a l'Opus Dei. De manera semblant va néixer Terral a Barcelona.

Durant tot l'any Braval promou el voluntariat social; busca l'èxit escolar, incrementant en els joves la motivació per fer els estudis obligatoris i l'interès per accedir als superiors, ja siguin de batxillerat i universitaris, com de formació

professional. També impulsa actuacions que duen a la inserció laboral. Pels qui ho desitgen, Braval facilita, a més, mitjans de formació cristiana.

Salvador Aragonés

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/aprendre-
a-servir-al-raval/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/aprendre-a-servir-al-raval/) (06/08/2025)